

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/454/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202031
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1620202031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, dieťa rodičov: matka - E.. E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. R. XXXX/XX, J., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel BORIS, s.r.o., so sídlom Ružinovská 40, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Marcel Boris a otec - E.. E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, T., zastúpeného JUDr. Evou Kubaskou, advokátkou so sídlom Miletičova 3/A, Bratislava, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 25.06.2021, č.k. 34P/392020-577, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zveril maloletú E. R., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že:

- s výnimkou sviatkov a prázdnin, ktoré sú upravené osobitne, bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od utorka nepárneho kalendárneho týždňa od 08:00 hod. do pondelka párneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod. a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od pondelka párneho kalendárneho týždňa od 08:00 hod. do utorka nepárneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod.,
- v čase školských letných prázdnin bude prebiehať starostlivosť rodičov o maloletú v pravidelných 2-týždňových intervaloch s tým, že prvý dvojtýždňový interval začína v nepárnom kalendárnom roku starostlivosťou otca o maloletú v prvú nedeľu o 18:00 hod., ktorá bezprostredne predchádza prvému ucelenému týždňu školských letných prázdnin a končí v tretiu nedeľu školských letných prázdnin o 18:00 hod., kedy sa začína osobná starostlivosť matky o maloletú a táto trvá nasledujúci tretí a štvrtý týždeň školských letných prázdnin, rovnako bude prebiehať starostlivosť rodičov o maloletú aj počas druhého mesiaca školských letných prázdnin, pričom počas starostlivosti rodičov o maloletú v čase školských letných prázdnin sa začína a končí starostlivosť rodičov vždy v každú druhú nedeľu o 18:00 hod. a prvý dvojtýždňový interval začína v párnom kalendárnom roku starostlivosťou matky o maloletú v prvú nedeľu o 18:00 hod., ktorá bezprostredne predchádza prvému ucelenému týždňu školských letných prázdnin a končí v tretiu nedeľu školských letných prázdnin o 18:00 hod., kedy sa začína osobná starostlivosť otca o maloletú a táto trvá nasledujúci tretí a štvrtý týždeň školských letných prázdnin, rovnako bude prebiehať starostlivosť rodičov o maloletú aj počas druhého mesiaca školských letných prázdnin, pričom počas starostlivosti rodičov o maloletú v čase školských letných prázdnin sa začína a končí starostlivosť rodičov vždy v každú druhú nedeľu o 18:00 hod.,

- počas Vianočných sviatkov bude starostlivosť o maloletú zabezpečovať každý párný kalendárny rok od 22. 12. od 16:00 hod. do 25. 12. do 15:00 hod. otec, od 25. 12. od 15:00 hod. do 30.12. do 18:00 hod. matka a od 30.12. od 18:00 hod. do 07. 01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hod. otec a každý nepárny kalendárny rok od 22. 12. od 16:00 hod. do 25. 12. do 15:00 hod. matka, od 25. 12. od 15:00 hod. do 30.12. do 18:00 hod. otec a od 30.12. od 18:00 hod. do 07. 01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hod. matka,

- počas jarných školských prázdnin bude starostlivosť o maloletú v nepárnom kalendárnom roku zabezpečovať otec a to od 18:00 hod. od piatku predchádzajúceho jarným prázdninám do nedele nasledujúcej po jarných prázdninách do 18:00 hod.,

- počas jarných školských prázdnin bude starostlivosť o maloletú v párnom kalendárnom roku zabezpečovať matka a to od 18:00 hod. od piatku predchádzajúceho jarným prázdninám do nedele nasledujúcej po jarných prázdninách do 18:00 hod.,

- počas veľkonočných prázdnin v každom nepárnom kalendárnom roku bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od stredy predchádzajúcej Zelenému štvrtku od 18:00 hod. do utorka bezprostredne nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 18:00 hod.,

- počas veľkonočných prázdnin v každom párnom kalendárnom roku bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od stredy predchádzajúcej Zelenému štvrtku od 18:00 hod. do utorka bezprostredne nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 18:00 hod.,

s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletej bude školské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje a v prípade, že maloletá v daný deň nebude v školskom zariadení, bude miestom odovzdania a prevzatia maloletej miesto bydliska preberajúceho rodiča (v prípade otca je miestom bydliska jeho bydlisko v Devíne). Vo výroku rozhodnutia súd prvej inštancie ďalej deklaroval, že výživné sa počas striedavej osobnej starostlivosti neurčuje, že prídavok na dieťa a daňový bonus bude poberať matka a trvalý pobyt maloletej bude na súčasnej adrese matky. Návrh matky na zmenu úpravy styku zamietol, deklaroval, že rozhodnutím sa mení rozsudok Okresného súdu Malacky č. k. 8P/20/2017 -32 zo dňa 20.06.2017 v časti schválenia rodičovskej dohody o osobnej starostlivosti o maloletú, výživnom na maloletú a styku s maloletou a napokon rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 36 ods., § 24 ods.1,2,4,5, § 26 , § 62 ods.1,2,3,4,5,6, § 65 ods.1, § 75 ods.1, § 76 ods.1, § 77 ods.1 zákona č. 36/ 2005 Z.z. v platnom znení (ďalej „Zákon o rodine“) konštatujúc, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej rozsudkom Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/20/2017-32, zo dňa 20.06.2017, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca, ako aj na strane maloletej, keď na rozdiel od pôvodného stavu maloletá už navštevuje základnú školu, otec žije usporiadaným rodinným životom v domácnosti s novou partnerkou, jej dcérou a ich spoločnou dcérou (nevlastnou sestrou maloletej), pričom rodičia boli do začatia konania schopní sa dohodnúť na styku otca s maloletou a jeho starostlivosti, ktorý sa realizoval v širšom rozsahu oproti pôvodne schválenej rodičovskej dohode. Pri skúmaní splnenia podmienok na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti súd prvej inštancie zistil, že obaja rodičia sú plne spôsobilí vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú a obaja majú o osobnú starostlivosť o maloletú záujem. Pri skúmaní podmienky, či zverením maloletej do striedavej osobnej starostlivosti budú lepšie zabezpečené potreby maloletej, a či je striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletej, bral do úvahy najmä názor vyjadrený samotnou maloletou počas vykonaného pohovoru, ako aj závery psychologičky ÚPSVaR Malacky a dospel k záveru, že takáto starostlivosť je v záujme maloletej, ktorá sama má záujem tráviť viac času s otcom, svojou nevlastnou sestrou a dcérou partnerky otca a zároveň psychologička potvrdila, že maloletej uvedený typ starostlivosti vyhovuje. Vzal do úvahy aj skutočnosť zhodne uvedenú oboma rodičmi, že maloletej nevyhovuje striedanie domácností v krátkych časových intervaloch, ďalej skutočnosť, že u maloletej existujú nepochybne silné a pozitívne citové väzby k obom rodičom, táto rada trávi svoj čas tak s matkou ako aj s otcom a jeho rodinou. Súd prvej inštancie mal za to, že forma striedavej osobnej starostlivosti umožní maloletej plnohodnotne rozvíjať jej súrodenecký vzťah s nevlastnou sestrou, ako aj dcérou partnerky otca, a to pri zachovaní stability výchovného prostredia, kedy maloletá bude mať ustálený režim v otázke, v ktorej domácnosti sa bude v jednotlivých časových úsekoch nachádzať. Konštatoval, že súd môže zveriť maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti aj napriek nesúhlasu jedného z rodičov, pričom sa však musí zaoberať dôvodmi nesúhlasu. Matka počas konania odôvodňovala nesúhlas so striedavou osobnou starostlivosťou tým, že maloletá takýto typ starostlivosti odmieta, čo však vzhľadom na vyjadrenia maloletej pri vykonanom pohovore v konaní potvrdené nebolo. Matka tiež upozorňovala na svoj záujem umožniť maloletej stretávanie sa s otcom aj nad rámec pôvodnej rodičovskej dohody, čo sa aj realizovalo, uvádzala však, že nechce, aby bola maloletá nútená ísť k otcovi v čase, keď to odmieta. Súd prvej inštancie mal za to, že uvedený argument nie je relevantný a

znemožňujúci formu striedavej starostlivosti poukazujúc pritom na incident opisovaný rodičmi s fackou maloletej, po ktorej maloletá odmietala do vysvetlenia danej situácie ísť k otcovi, čo otec, ako sama matka potvrdila, aj rešpektoval. Matka tiež opakovane poukazovala aj na hádky otca a jeho partnerky, ktoré údajne negatívne vplyvajú na maloletú, poukazujúc na vyjadrenie otca, podľa ktorého matka pri hodnotení ich vzťahu vychádza len z kusých vyjadrení maloletej, ktorá má tendenciu upraviť svoje vyjadrenia podľa toho, čo chce konkrétny rodič počuť. K uvedenému dodal, že určitá miera konfrontácie medzi partnermi je prítomná v každom vzťahu a navyše v prípade, ak by maloletá bola naďalej v osobnej starostlivosti matky s tým, že styk s otcom by prebiehal v širokom rozsahu (teda napr. od stredy do nedele), ani v tomto prípade by sa maloletá takýmto prípadným situáciám nevyhla. Za prekážku striedavej osobnej starostlivosti súd prvej inštancie nepovažoval ani v súčasnosti zhoršenú komunikáciu medzi rodičmi, a to vzhľadom na vyjadrenie psychológa UPSVaR, ako aj na skutočnosť, že do začatia konania sa rodičia vedeli na starostlivosti o maloletú korektne dohodnúť - v tomto smere ocenil aj prístup rodičov, ktorý si súčasný problém uvedomujú a dobrovoľne deklarovali záujem pokračovať v psychologickom poradenstve. Zdôraznil však, že ani samotná absencia komunikácie medzi rodičmi nemôže byť dôvodom na obmedzenie jedného z rodičov tým, že dieťa je zverené do starostlivosti len jedného z nich, absencia dobrej komunikácie ako dôvod na nezverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti stráca na váhe aj pokiaľ sa vezme do úvahy, že aj pri prípadnom zverení do starostlivosti jedného rodiča, sú rodičia nútení ďalej komunikovať o podstatných záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa. Absencia komunikácie medzi rodičmi, či jej zhoršená kvalita nemôže viesť k vylúčeniu striedavej starostlivosti, pretože v takom prípade by sa jednalo v podstate o ústupok vzájomnej rivalite rodičov, ktorá sleduje len „boj o dieťa“ (porovnaj ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 3216/13 a IV. ÚS 1286/18). Súd prvej inštancie uviedol, že striedavá starostlivosť kladie na rodičov vysoké ľudské a osobnostné požiadavky, počas konania však nezistil také významné nedostatky v komunikácii rodičov, ktoré by realizáciu striedavej starostlivosti neumožňovali. V nadväznosti na uvedené uzavrel, že zverením maloletej do starostlivosti oboch rodičov budú lepšie zaistené jej potreby tým, že bude plne rešpektované jej právo na zachovanie vzťahu k obojmu rodičom a na pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvoma rodičmi a obaja rodičia budú mať rovnocenný výchovný priestor participovať na fyzickom a psychickom vývine svojho dieťaťa. Pri určovaní intervalu striedavej osobnej starostlivosti prihliadol na skutočnosť, že ide približne o interval, v ktorom rodičia v skúšobnom období, počas prebiehajúceho psychologického poradenstva striedavú osobnú starostlivosť praktizovali, pričom upravil termín odovzdania maloletej na pondelok ráno v školskom zariadení, a to vzhľadom na skutočnosť, že rodičia počas pojednávania zhodne uvádzali, že pri odovzdávaní maloletej v nedeľu večer u nich dochádzalo ku komunikačným nezrovnalostiam, pričom odovzdaním maloletej v školskom zariadení sa uvedené problémy minimalizujú. Pri špeciálnej úprave starostlivosti o maloletú počas obdobia sviatkov a letných prázdnin vychádzal z vyjadrení rodičov, na ktoré ich vyzval v priebehu pojednávania pre prípad nariadenia striedavej osobnej starostlivosti, pričom na uvedenej úprave sa rodičia približne zhodli. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyjadrenia právneho zástupcu matky dodal, že napriek skutočnosti, že sa nejedná o úplne zhodný interval (7/7), ide o formu striedavej osobnej starostlivosti, keďže Zákon o rodine pri vymedzení striedavej osobnej starostlivosti neukladá povinnosť vymedziť časovo presne rovnaké intervaly, ich určenie je vecou dohody rodičov, prípadne autoritatívneho rozhodnutia súdu, pričom však vždy musí byť prvoradý záujem maloletého dieťaťa.

3. Po dobu trvania striedavej osobnej starostlivosti súd prvej inštancie v zmysle § 62 ods. 6 Zákona o rodine neurčil výživné, nakoľko vykonaným dokazovaním nebol preukázaný taký rozdiel životnej úrovne oboch rodičov, ktorý by takýto postup odôvodňoval. Obaja rodičia pracujú v mediálnej oblasti, venujú sa moderovaniu programov, pričom ich schopnosti a možnosti zárobku sú vzhľadom na rovnaké povolanie porovnateľné. Matka uvádzala svoj príjem mesačne vo výške 2 000 eur, svoje aktivity fakturuje prostredníctvom firmy O., s.r.o., kde je jednou zo štyroch spoločníkov. Otec uvádzal priemerný mesačný príjem v roku 2019 približne vo výške 1 200 eur s tým, že zároveň má príjem z prenájmu rodinného domu v Rajke vo výške 250 eur, je súčasne aj podnikateľom v oblasti fitnes, pričom vzhľadom na obdobie koronakrízy a z toho vyplývajúcej začatej zmeny zamerania jeho podnikania je jeho príjem z tejto činnosti momentálne nepredvídateľný. Súd prvej inštancie zoberal do úvahy aj skutočnosť, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej L., ktorá je navyše dieťaťom zo zdravotnými problémami, s čím sú spojené vyššie výdavky. S prihliadnutím na interval striedavej osobnej starostlivosti, počas ktorého má maloletá možnosť rovnomerne sa podieľať na životnej úrovni oboch rodičov konštatoval nepochybnosť v tom, že obaja rodičia maloletú zapájajú do všetkých aktivít, ktorým sa venujú (dovolenky, výlety, a pod.). Súd prvej inštancie zároveň upravil aj poberanie daňového bonusu a prídavku na dieťa matkou a skutočnosť, že trvalý pobyt maloletej bude na súčasnej adrese matky a to z dôvodu, že účastníci navrhli, aby tieto skutočnosti boli súčasťou rozsudku a zároveň sa v tomto znení na ich úprave aj zhodli.

S poukazom na rozhodnutie o zverení maloletej do striedavej starostlivosti rodičov, súd prvej inštancie návrh matky na širšiu úpravu styku otca s maloletou zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“).

5. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka namietajúc že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Rozsudok súdu matka označila za vecne nesprávny, nezákonný, keďže súd porušil nesporne práva maloletého dieťaťa a aj matky na spravodlivý súdny proces, nevykonal dostatočné dokazovanie za účelom dôkladného zistenia skutkového stavu vecí, rozhodnutie vydal predčasne a na základe nedostatočne vykonaného dokazovania, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých prijal nesprávne právne závery. Matka uviedla že od počiatku konania namietala nevhodnosť otcom navrhovanej striedavej osobnej starostlivosti - model striedania starostlivosti o maloletú v pomere 7/7. Akceptovala však skutočnosť, že maloletá mala problémy sa často presúvať medzi jednotlivými domácnosťami matky a otca, a preto rešpektujúc potrebu a vôľu dieťaťa, súhlasila so zjednotením času dcéry tráveného s otcom. Faktická starostlivosť rodičov o maloletú prebiehala odlišne od rozvodového rozsudku, otec realizoval styk s maloletou jeden týždeň vždy od stredy po skončení vyučovania do nedele do 18:00 hod. večer a druhý týždeň od stredy od 15:00 hod. do piatka do 8:00 hod., maloletá bola s týmto modelom stotožnená a ako tak spokojná. Začiatkom apríla 2021 bol vykonaný výsluch maloletej kolíznym opatrovníkom (maloletá si neželala, aby sa rodičia oboznámili s jeho obsahom), tento bol vykonaný pred skúšobnou dobou realizácie modelu starostlivosti o maloletú v skúšobnej dobe, t.j. v čase od 17.04.2021 do vyhlásenia rozsudku dňa 25.06.2021 (v ktorom realizovali rodičia model starostlivosti otca o maloletú v pomere 6/8 (v starostlivosti otca bola maloletá od utorok po skončení vyučovania do nedele do 19:00 hod.), počas tohto obdobia sa rodičia podrobili dobrovoľne aj psychologickému poradenstvu na ÚPSVaR Malacky, z ktorého výstup je však príliš stručný (tento neobsiahol mnoho konfliktných situácií medzi rodičmi). Podľa názoru matky súd nevzal v úvahu, že maloletá sa na sedení u Mgr. Černej (ÚPSVaR Malacky) vyjadřila o tom, že jej vyhovuje starostlivosť rodičov tak ako ju práve realizujú rodičia, čím nedôvodne zmenil odsúšaný a prijatý model starostlivosti o maloletú, pričom mal bez akejkoľvek ďalšej úvahy akceptovať názor maloletého dieťaťa, zistený po realizácii modelu 6/8. Maloletá akceptovala model starostlivosti začínajúci v utorok od 15:00 hod. jej prevzatím otcom v školskom zariadení a končí v nedeľu večer o 19:00 hod. prevzatím od otca matkou, resp. striedavo odovzdaním maloletej v bydlisku matky zo strany otca. Na odovzdávaní a preberaní maloletej v nedeľu večer o 19:00 hod. matka trvala z dôvodu, že práve nedeľa večer je okamihom, kedy sa môže s dcérou porozprávať o prežitých chvíľach strávených mimo domova, o jej pocitoch, prípadne jej môže pomôcť s prípravou do školy, ak by náhodou zabudla na niektoré školské povinnosti. Matka uviedla, že maloletá nevláda byť v striedavej osobnej starostlivosti v rozsahu, v akom autoritatívne rozhodol súd prvej inštancie, tvrdenia otca, že maloletá s ním a jeho rodinou trávi bez problémov súvisle aj 2 týždne sú zjavne zavádzajúce, pretože v tomto prípade sa jedná výlučne o čas v čase prázdnin a z pohľadu maloletého dieťaťa ide o výnimočné trávenie času s otcom a jeho rodinou.

6. V odvolaní matka ďalej poukázala na nestabilitu výchovného prostredia u otca, časté hádky za prítomnosti maloletých detí v rodine otca si matka nevymyslela, tieto jej priznal sám otec. Pretrvávajúca nedobrá a zo strany otca konfliktná komunikácia medzi rodičmi je prekážkou striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, pričom táto sa podľa správy psychologičky zo dňa 21.06.2021 ešte zhoršila. Matka poukázala na to, že na pojednávaní 25.06.2021 sa rodičia dohodli na rozdelení času trávenia školských letných prázdnin striedavo po 2 týždňoch, k požiadavke matky, že trvá na platení výživného vo výške 300 eur mesačne (podľa rozsudku o rozvode) otec zaujal stanovisko, že tak nechce tráviť čas s maloletou striedavo po dvoch týždňoch, ale že bude rešpektovať právoplatný rozsudok o rozvode aj v časti upraveného styku s maloletou, čo matku utvrdilo v podozrení, že otcovi ide len a len o to, aby nemusel platiť výživné. Matka opísala komplikáciu s postojom otca k otázke dodržiavania protipandemických opatrení pri vycestovaní na zahraničnú dovolenku do Chorvátska v lete 2021 a jeho návratu na územie SR, v prítomnosti maloletej otec reagoval podráždene a matku začal verbálne urážať. Tento jeden z mnohých excesov otca matka rieši podnetom na regionálny úrad verejného zdravotníctva, kam 06.08.2021 adresovala podnet na prešetrenie porušenia protipandemických opatrení zo strany otca. V rozsudku sa podľa matky súd prvej inštancie nevysporiadal s konfliktnou situáciou medzi rodičmi vyvolanou zo strany otca (prepichnutie ušík maloletej bez vedomia matky), ktorá demonštruje a vytvára obraz o nezrelosti správaní sa otca a ubližovaní matke, zneužívajúc k tomu maloletú. Matka sa aj s dcérou na tento zážitok tešili, rozprávali sa o ňom a pripravovali sa naň, no odkladali ho pre nepriaznivú

pandemickú situáciu. Ďalej poukázala na správanie sa otca, ktorý prezentoval na sociálnej sieti fotografie detských farebných dredov so zosmiešňujúcim komentárom po tom, ako si maloletá so súhlasom matky dala urobiť dredy (dcére sa páčili dredy u matky). Uviedla, že otec aj naďalej bráni matke telefonickému kontaktu s dcérou, pred posledným pojednávaním sa matka nevedela skontaktovať skoro celé 4 dni s dcérou, aj počas letnej dovolenky otca s rodinou sa s dcérou skontaktovala iba dvakrát a iba na pár minút. Matka zdôraznila, že nesúhlasí so zadefinovaním rozšíreného styku otca s maloletou ako formou striedavej osobnej starostlivosti, pričom v prípade starostlivosti o dieťa otcom v čase každý nepárny týždeň od utorka 15:00 hod. do nedele 19:00 hod. ide o výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa, s právom otca tráviť čas s dieťaťom v rozšírenom zadefinovanom zjednotenom čase. Nesúhlasila s úpravou miesta odovzdania a prevzatia dieťaťa v školskom zariadení, ktoré nerešpektuje vôľu dieťaťa.

7. Pokiaľ ide o výživné, výrok, v ktorom súd prvej inštancie neurčil počas striedavej osobnej starostlivosti výživné matka označila za nespravodlivý, nezákonný a vydaný v rozpore s nedostatočne zisteným skutkovým stavom, Podľa matky súd v rozhodnutí nevykonal dokazovanie na zistenie životnej úrovne otca v dostatočnom rozsahu, otec nepredložil daňové doklady, faktúry zo svojej podnikateľskej činnosti (predložil iba činnosti fakturované spol. Ml., spol. s.r.o.), súd nevykonal dokazovanie vo veci zistenia majetkovej, finančnej situácie partnerky otca, v ktorej domácnosti otec s maloletou žije, a na ktorej sa otec a aj maloletá E. podieľajú. Otec v konaní nepredložil žiadne vyčíslenie výdavkov na starostlivosť o maloletú L., a to ani len príkladom, pričom matka maloletej L. a jej obe deti majú nadštandardnú životnú úroveň. Rozsudok súdu v tejto časti nemôže obstáť ani z dôvodu, že tento určuje odlišnú dĺžku trávania času matky s maloletou (8 dní) a s otcom (6 dní). Matka v tejto súvislosti poukázala na platobnú disciplínu otca v minulosti, ktorý dobrovoľne a nad rámec určeného výživného neprispieval na žiadne mimoriadne výdavky, aj keď ho o to matka žiadala. Uviedla, že rodičia sú v neustálom konflikte, zo strany otca nedochádza k rozumnej a korektnej komunikácii s matkou, matka by sa v takomto prípade stala rukojemníkom otca, ktorého by musela vždy žiadať o peniaze pre dcérku. Z uvedeného dôvodu uviedla, že trvá na platení výživného zo strany otca minimálne v pôvodnej výške 300 eur, alternatívne na uložení povinnosti otcovi znášať platby školného aktuálne vo výške 160 eur mesačne, stravného, nákladov na družinu a na minimálne 2 krúžky do výšky 70 eur. Matka uviedla, že po vyhlásení rozsudku začali rodičia spolupracovať s TENENETom, do času podania odvolania sa uskutočnili 2 sedenia s matkou, 1 sedenie s otcom a 1 spoločné sedenie rodičov dňa 05.08.2021, ktorého sa otec osobne nezúčastnil, bol na dovolenke v Chorvátsku na ktorú sa vrátil po problematickom odovzdaní maloletej a psychologického poradenstva sa zúčastnil len prostredníctvom telefonického hovoru. Atmosféra psychologického poradenstva bola nepokojná, napätá, otec reagoval podráždene, na matku kričal, obviňoval ju, vo veci nenastal žiaden posun a sedenie bolo ukončená s tým, že začiatkom 9/2021 si operatívne dohodnú s psychologičkou PhDr. Janou Galátovou ďalšie sedenie. Matka navrhla, aby si odvolací súd vyžiadal správy z TENENETU a vykonal výsluch PhDr. Jany Galátovej k veci poskytovaného psychologického poradenstva a k otázke vhodnosti modelu starostlivosti o maloletú E..

8. Otec písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil. Uviedol, že s návrhom na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností sa obrátil na súd z dôvodu, aby právny stav, týkajúci sa starostlivosti o maloletú bol zosúladený s faktickým stavom starostlivosti, keďže matka nebola ochotná vec mimosúdne riešiť. Matka maloletého dieťaťa napriek tomu, že naďalej trvala na zamietnutí návrhu otca, navrhla v konaní na základe odporúčania psychológa UPSVaR, aby sa starostlivosť o maloletú realizovala počas skúšobnej doby dvoch mesiacov tak, že maloletá bude 8 dní u matky a 6 dni u otca. Nakoľko už v predchádzajúcom období maloletá pravidelne zotrvala v starostlivosti otca i dlhšie obdobie, v snahe urýchliť konanie otec tvrdošijne netrval na úplne rovnocennej starostlivosti (7/7) akceptoval takýto návrh matky, nakoľko bolo v záujme dieťaťa, aby zotrvalo v starostlivosti každého rodiča dlhšie obdobie a nedochádzalo k častým presunom medzi rodičmi. Súd prvej inštancie zistil, že neexistujú dôvody vylučujúce zverenie maloletej do starostlivosti oboch rodičov, otec napriek tomu ustúpil matke a súhlasil so striedaním podľa návrhu matky (6/8), čo súd zahrnul do svojho rozhodovania. Súd rozhodne neporušil právo dieťaťa keď rozhodol, že k odovzdávaniu dieťaťa nedôjde v zmysle návrhu matky v nedeľu o 18:00 hod., ale až v pondelok o 8:00 hod. dospejúc k správne záveru, že otec má právo na starostlivosť o maloletú počas celého víkendu bez toho, aby bol víkend krátený o čas, kedy by bolo dieťa potrebné pripraviť a odovzdať do starostlivosti matky, pričom odovzdaním dieťaťa do školského zariadenia sa odbúra možnosť konfliktného kontaktu medzi rodičmi. Súd prvej inštancie vychádzal okrem iného i zo stanoviska psychológa ÚPSVaR Malacky zo dňa 21.06.2021, ktorý vec riešil už od marca 2021, kedy sa rodičia dohodli na striedavej starostlivosti, pričom dohoda nebola úplná a mali si vyskúšať daný štýl striedania. Súd správne vyhodnotil správu a stanovisko maloletej, ktorá má vybudovaný rovnocennej vzťah k oboj rodičom a je namieste, aby bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

Maloletá je v rodine otca mimoriadne spokojná, ide o kompletnú rodinu v ktorej sú vychovávané tri maloleté dievčatá, ktorá spolu žijú veľmi aktívne a maloletá má nie vždy záujem o komunikáciu s matkou. Pokiaľ matka opisuje situáciu počas letných prázdnin 2021 bola informovaná, že maloletá sa bude s rodinou otca na lodi plaviť po mori a bude mimo dosahu bežného signálu, pričom dieťa bolo počas plavby spokojné a nemalo žiadny záujem o rozhovor s matkou. Pokiaľ ide o výživné, v zmysle aktuálnej súdnej praxe životná úroveň partnerky otca a jej dcéry, ktorá je závislá od dedičstva po nebohom manželovi partnerky otca, nijakým spôsobom nesúvisí s výživným na maloletú E.. Súd prvej inštancie podrobne riešil otázku príjmov a životnej úrovne oboch rodičov a dospel k správne mu záveru, keď zistil porovnateľnú životnú úroveň oboch rodičov dieťaťa. Otec riadne preukázal svoj príjem z podnikateľskej činnosti, z dôvodov námietok matky preukázal i faktúry s obchodným partnerom TV E., ako aj príjem z prenájmu svojho domu v Rajke. Matka napriek tomu, že pracuje v TV E. nepreukázala svoj skutočný príjem, nepreukázala ani príjmy z Instagramu, kde propaguje rôzne výrobky. Aj keď podľa vyjadrenia matky jej činnosť zastrešuje spol. O. s.r.o., matka nepreukázala akým spôsobom a v akej výške ju táto spoločnosť vypláca, pričom životná úroveň matky bola jednoznačne preukázaná ako porovnateľná so životnou úrovňou otca.

9. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením. Vyslovil názor, že vykonaným dokazovaním neboli zistené skutočnosti, ktoré by vylučovali zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. S prihliadnutím na zistený názor maloletej mal za to, že rozhodnutie súdu je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

10. Matka v následnom podaní zo dňa 01.10.2021 uviedla, že trvá na podanom odvolaní a na navrhutej zmene rozhodnutia. Konštatovala, že od začiatku školského roka 2021/2022 rodičia realizujú model starostlivosti o maloletú ako v skúšobnom období pred vyhlásením napadnutého rozsudku (v starostlivosti otca je maloletá od utorka od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod.), maloletá sa jasne vyjadruje že chce byť v nedeľu večer už doma v J., aby v pokoji začala nový školský týždeň. Pokiaľ ide o psychologické sedenia v lete, matka sa zúčastnila sedení viackrát, s otcom sa uskutočnilo iba jedno spoločné sedenie online, otec aktuálne prejavil nesúhlas, aby sa tohto procesu zúčastňovala aj maloletá. Po tom ako matka otcovi vytkla nezaplatenie, resp. omeškanie výživného otec sa opakovane vyjadril zlostne, začal matku napádať, že nezbalila dieťaťu oblečenie na čas, ktorý trávilo v otcovej súčasnej domácnosti v Bratislave - C.. Matka uviedla, že otec mal a má problém s platobnou disciplinovanosťou, po vyhlásení napadnutého rozsudku bol v omeškaní s platením výživného, až 13.09.2021 zaplatil výživné za mesiace 7,8/2021 vo výške 450 eur, dňa 29.09.2021 zaplatil sumu 300 eur titulom výživného za mesiac 9/2021.

11. Otec v písomnom vyjadrení zo dňa 08.10.2021 uviedol, že sa stotožňuje s vyjadrením kolízneho opatrovníka k odvolaniu.

12. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca zo dňa 25.10.2021 a vo vyjadrení zo dňa 19.11.2021 uviedla, že trvá na podanom odvolaní. Poukázala na to, že počas prvoinštančného konania, ako aj v následných podaniach doručených súdu po vyhlásení napadnutého rozsudku poukázala na problematickú komunikáciu s otcom, ako aj na zľahčovanie pretrvávajúcej a zhoršujúcej sa pandémie zo strany otca, čo nie je vôbec jeho zodpovedným prístupom. Matka doložila e- mailovú komunikáciu rodičov ako dôkaz o ich vyostrenej komunikácii, ktorou preukazovala porušenie povinnosti otca informovať matku o zhoršenom zdravotnom stave maloletého dieťaťa počas trávenia času otcom, nerešpektovanie pozície matky ako rodiča a podceňovanie pandemickej situácie otcom, ktoré dospelo až do útočného napádania matky zo strany otca, ktorý ju posielal na liečenie strachu z covidu k psychológovi. Matka poukázala na ďalší pretrvávajúci problém, a to platobnú nedisciplinovanosť otca pri platení výživného maloletému dieťaťu, pričom podaním návrhu išlo otcovi iba o to, aby nemusel na dieťa platiť výživné. S platením výživného je otec vždy v omeškaní, aktuálne je v nedoplatku vo výške 400 eur.

13. V písomnom podaní zo dňa 16.03.2022 matka oznámila, že odo dňa 01.01.2022 je otec pracovne v Dominikánskej republike s predpokladaným návratom koncom marca 2022. Za tento čas sa rodičia snažili dohodnúť na zabezpečení starostlivosti o maloletú, keďže aj po vyhlásení napadnutého rozsudku realizujú odskúšaný model starostlivosti o maloletú 6/8, otec matke aj dieťaťu navrhoval, aby sa počas jeho neprítomnosti starali o maloletú v jeho čase jeho partnerka a rodičia (starí rodičia dieťaťa), matka tento návrh odmietla, súhlasila s tým, že niektoré z víkendov môže maloletá tráviť so starými rodičmi. Reálne maloletá počas takmer 3 mesiacov neprítomnosti otca strávila u starých rodičov R. cca 2 týždne, ani raz nenavštívila domácnosť otca v C. a ani neprejavila túžbu tam ísť. Postoj dieťaťa pramení z incidentu, ktorý sa odohral v domácnosti otca v C. 21.12.2021, kedy maloletá A. šikanovala E. tým, že jej povyhádzovala veci zo skrine a nútila E., aby si ich upratovala, potom ju povláčila za vlasy tak, že jej začali vypadávať, o čom informoval otec aj matku. Tento prípad nie je prvým prípadom čo

maloletá A. fyzicky napadla E., maloletá následne na Vianoce 2021 odmietla k otcovi ísť pre obavy z konania A., po dohode rodičov bola na Vianoce 2021 u rodičov otca v Bratislave Petržalke, kam ju otec chodieval navštevovať. Matka uviedla, že uvedenými skutočnosťami preukazuje, že maloletá nie je pripravená a zrelá na zabezpečovanie starostlivosti tretími osobami, ktoré by suplovali osobnú starostlivosť otca, dieťa je s otcom v telefonickom kontakte, realizuje s ním aj video hovory, s otcom sa dohodli na trávení spoločného času po jeho návrate domov z Dominikánskej republiky. Počas otcových pracovných povinností sa o dieťa starala osobne matka a ponechanie maloletej v jej výlučnej osobnej starostlivosti je dôvodné. Matka uviedla, že vzájomná komunikácia rodičov je stále veľmi napätá, táto sa ani s odstupom od vyhlásenia rozsudku nezastabilizovala a neupokojila, rodičia v otázke financií nevedia nájsť prienik. Počas prvých troch mesiacov roka 2022 otec neprispel nad rámec bežného výživného, nespýtal sa, či náhodou matka nemala nepredvídaný výdavok spojený so starostlivosťou o maloletú, nezaujímal sa, či jej niečo nechýba.

14. Otec v písomnom podaní zo dňa 18.04.2022 uviedol, že s maloletou o jeho pracovnej ceste v zahraničí s odchodom 01.01.2022 s predpokladaným návratom v polovici marca 2022 hovorili najmä preto, že bonusom pracovnej ponuky bola možnosť pobytu rodiny otca v mieste výkonu jeho práce v dĺžke 2 týždňov na náklady produkcie. E. sa na výlet k moru veľmi tešila, na pobyt mala cestovať s partnerkou otca, ďalšími dvoma deťmi a opatrovateľkou, ktorú má veľmi rada. Z toho, že jej matka nedovolila prísť za otcom bola smutná, žiadala, aby sa otec s matkou porozprával, matka však bola neústupčivá. S maloletou bol počas celého pobytu v zahraničí v kontakte prostredníctvom telefonov a video hovorov, počas tohto obdobia matka dovolila dcére stráviť 2 týždne v starostlivosti rodičov otca. V deň návratu požiadal matku o možnosť stretnúť sa s dcérou, čo mu matka neumožnila (s odôvodnením že „treba na ňu ísť pomaly“), dňa 23.03.2022 so súhlasom matky vyzdvihol dcéru v škole, ich zvitanie bolo veľmi emotívne, následne išli za dievčatami na jazdecký tréning a po strávenom víkende, na základe súhlasu matky dcéru odviezol do školy. Pokiaľ matka uvádza, že E. chce s otcom tráviť iba víkendy, toto nezodpovedá skutočnosti, pretože je to výlučne stanovisko matky. Rozsah stretnutí dcéry s otcom ako aj s jeho rodičmi stanovuje výlučne matka podľa toho ako jej to vyhovuje, pričom neberie ohľad na záujmy dieťaťa, aj keď následne odôvodňuje svoje rozhodnutie stanoviskom dcéry. K fyzickému útoku medzi dievčatami nikdy nedošlo a ani z jeho správ nič také nevyplýva, je pravdou, že sa medzi dievčatami niekedy vyskytnú nezrovnalosti, ktoré si ale riešia samé, A. niekedy reaguje výbušnejšie, ale jej matka psychický stav priebežne rieši a konzultuje aj s odborníkmi. Je pravdou, že matke poslal správu, že maloletej vypadávajú vlasy a aby zabezpečila na ich posilnenie vitamíny, avšak to, že na gumičke zostane niekoľko vlasov pripisoval matkou neustálemu vpletaniu dredov do vlasov maloletej (čo má vplyv na ich kvalitu). Ku konfliktu medzi E. a A. otec požiadal pracovníčku TENENET o poskytnutie informácií a táto mu poslala správu z ktorej vyplýva, že maloletá na sadení verbalizovala, že sa cíti dobre a problémy, ktoré má so sestrou, si vie riešiť s oboma rodičmi s ktorými to oboma zdieľala. Pokiaľ ide o jeho prácu, v roku 2022 sa zdržiaval viac dní mimo územia SR po takmer 4 rokoch, matka zabúda uviesť, že sama bola v roku 2019 na dovolenke v Karibiku v rozsahu 30 dní bez dcéry a aj realizovala svoje dovolenkové pobyty v trvaní od 2 dní do viacerých týždňoch, kedy starostlivosť o dieťa zabezpečoval otec. Novú pracovnú ponuku v roku 2022 nemohol vzhľadom na jeho finančné možnosti odmietnuť, išlo o výnimočnú a neopakujúcu sa príležitosť. Po návrate začal pracovať na projekte Nadácie detského kardiocentra, kde tvorí tréningový plán pre deti s chorým srdiečkom, na otvorení ktorého sa zúčastnila dňa 01.04.2022 aj maloletá a s nadšením sa pripojila k cvičeniu. Otec vo vyjadrení nesúhlasil s tvrdením matky o dlhu na výživnom poukazujúc na to, že matka mu sumu 100 eur poskytnutú jej otcom v septembri 2021 na nákup tašky a potrieb do školy nevydokladovala, a preto si túto sumu zahrnul do výživného na ďalší mesiac. Matke vzhľadom na jej stanovisko na pojednávaní, že náklady na dieťa ostanú výlučne na nej, predložil aj návrh ako sa rodičia môžu podieľať na nákladoch, k čomu sa matka nikdy nevyjadrila (v návrhu otec riešil platby školného, stravy v škole a nákupy ďalších položiek týkajúcich sa oblečenia a pod.). Otec mal za zarážajúce že matka neustále útočí tým, že náklady sú iba na nej, aj keď náklady počas starostlivosti o maloletú v rozsahu 6 dní v týždni, včítane otcom zabezpečovaných krúžkov, platí výlučne otec a zároveň matke naďalej posielal výživné v sume 300 eur.

15. Matka v písomnom podaní zo dňa 27.07.2022 oznámila zásadnú zmenu v postoji maloletej, ktorá sa po návrate otca z Dominikánskej republiky odmietala s otcom stretávať v rozsahu, v akom sa s otcom stretávala pred jeho odchodom do zahraničia, na základe čoho sa rodičia dohodli na úprave stretávania sa otca s maloletou každý druhý víkend v mesiaci od piatka do pondelka rána (väčšinou otec matke dieťa odovzdával už v nedeľu večer). Keďže rodičia chceli pochopiť zmenu na strane maloletej, matka požiadala PhDr. Janu Galátovú o pohovor s maloletou, ktorá dňa 23.06.2022 uviedla, že aktuálny stav jej vyhovuje a chce, aby mohla byť v takomto rozsahu s matkou a otcom a voči úprave starostlivosti počas letných prázdnin nemala žiadne výhrady. Matka oznámila, že počas letných prázdnin trávi maloletá

striedavo 2 týždne s matkou a 2 týždne s otcom, avšak utvrdzuje sa v tom, že od začiatku nového školského roka bude s otcom tráviť len každý druhý víkend.

16. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 C.m.p., keď nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania matky .

17. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

19. Podľa § 387 ods.2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody .

20. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil s dôvodmi vzťahujúcimi sa k odvolaním matky napadnutému rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom zveril maloletú E. R., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s určením intervalu osobnej starostlivosti každého rodiča počas kalendárneho roka, osobitne upravil interval osobnej starostlivosti rodičov počas letných prázdnin, vianočných sviatkov, jarných prázdnin a veľkonočných prázdnin, počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčil, určil kto bude poberateľom rodinných prídavkov a daňového bonusu na maloleté dieťa a miesto trvalého pobytu maloletého dieťaťa, zamietol návrh matky na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom a deklaroval zmenu rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 20.06.2017, č.k. 8P/20/2017-32, v časti schválenia rodičovskej dohody o osobnej starostlivosti o maloletú, výživnom na maloletú a styku s maloletou, v ktorom dostatočne a presvedčivo zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami účastníkov konania prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, vrátane dôvodov pre neakceptovanie námietok matky proti otcom navrhovanej forme osobnej starostlivosti rodičov o maloletú (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.). Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a pre doplnenie jeho dôvodov a v záujme vyporiadania sa s odvolacími námietkami matky dodáva nasledovné.

21. Ako prvoradá zdôrazňuje, že úlohou súdov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je rozhodnúť v otázkach týkajúcich sa pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na podklade individuálneho, konkrétneho skutočného stavu veci v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Ich úlohou zároveň je, aby na základe uplatnenia zásady proporcionality našli riešenia, ktoré nebudú neprimerane obmedzovať právo ani jedného z rodičov zaručené v čl. 32 ods.4 Listiny základných práv a slobôd. V praktickej rovine by mali súdy vychádzať z premisy, že právom oboch rodičov je v zásade podieľať sa na starostlivosti o dieťa rovnakou mierou a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Ak je rozhodnutím súdu zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom musí byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnej rodičovskej starostlivosti naplnený, s primeraným zohľadnením konkrétnych okolností každého prípadu, veku, vývinových možností a potrieb, zdravotného stavu, citových väzieb a skutočností v akej miere a akým spôsobom obaja rodičia doposiaľ zabezpečovali starostlivosť o maloleté dieťa. Takéto usporiadanie je totiž spravídla v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky musia byť odôvodnené ochranou iného, dostatočne silného legitímneho záujmu . Podotýka, že z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v posudzovanej veci sa súd prvej inštancie týmito kritériami zaoberal a dôsledne ich posudzoval práve v kontexte zisteného skutočného stavu veci, majúceho podstatný význam pre rozhodnutie o zmene formy starostlivosti rodičov o maloleté dieťa. Zhoduje sa s ním v tom, že v prejednávanej veci bola nepochybne zistená zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa a aj otca, odôvodňujúca zmenu rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 20.06.2017, č.k. 8P/20/2017-32, v časti týkajúcej sa osobnej starostlivosti o maloletú, výživnom na maloletú a styku otca s maloletou (maloletá je staršia, je žiačkou 1. stupňa základnej školy, styka sa s otcom podľa dohody rodičov a v širšom rozsahu, než ako bol nastavený v ostatnom rozhodnutí súdu, má s otcom a jeho rodinou vytvorený vzájomný citový vzťah, v priebehu výsluchu maloletá prezentovala súhlas so starostlivosťou otca v rozsahu 6 dní z dvojtýždňového obdobia, otec zastabilizoval svoje osobné pomery, aktuálne žije s partnerkou, spoločným dieťaťom a dieťaťom partnerky v rodinnom dome v C.).

22. Odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ má rodič záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nespráva sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, potom je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov. V tejto súvislosti je však treba zdôrazniť aj to, že ak je jedným z určujúcich faktorov pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti schopnosť rodiča spolupracovať s druhým rodičom pri výchove dieťaťa v prípade, ak táto spolupráca a komunikácia nie je bez zjavného dôvodu naplnená, je rodič výchovne nespôsobilý. Pri rozhodovaní musí súd prihliadať na záujem dieťaťa najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na jeho právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom.

23. Nakoľko sa v prejednávanej veci rodičia nedokázali zhodnúť v otázke formy osobnej starostlivosti o dieťa (otec navrhoval striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov, matka žiada ponechať maloletú v jej osobnej starostlivosti a široko nastaviť styk dieťaťa s otcom), súd prvej inštancie postupoval správne, ak preskúmaval predpoklady zakotvené v ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine pre rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti (keď rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, avšak obaja sa o dieťa starajú), ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, a to jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, teda že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba) a súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, znamená to, že dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách traumatizované, pre rozhodnutie je rozhodujúca aj vzdialenosť bydlísk rodičov (striedavá osobná starostlivosť nebude spravidla vhodná, ak rodičia bývajú v iných mestách). Ak sa rodičia na striedavej osobnej starostlivosti nedohodli a súhlasí s ňou len jeden rodič, vzniká súdu povinnosť skúmať, či rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti, teda autoritatívny výrok súdu o nej bez podkladu v konsenze obidvoch rodičov, je v záujme dieťaťa. Ak áno, súd nemusí rozhodnúť o výlučnej osobnej starostlivosti jedného rodiča, ale mal by rozhodnúť o striedavej osobnej starostlivosti aj napriek nesúhlasu jedného z rodičov. K odvolacím námietkam matky treba zdôrazniť, že doba, ktorú trávi dieťa u každého z rodičov pri tejto forme osobnej starostlivosti rodičov, môže byť určená rôzne, nemusí byť určená v ideálnom pomere a je závislá najmä od potrieb dieťaťa, jeho veku, záľub, školských povinností a mimoškolských aktivít.

24. Odvolací súd sa plne zhoduje so závermi súdu prvej inštancie v tom, že s prihliadnutím na vývinové potreby maloletého dieťaťa a na rešpektovanie jeho práva na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, sú v posudzovanom prípade splnené podmienky na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v určenom intervale (6 dní u otca, 8 dní u matky) a s osobitnou úpravou týkajúcou sa obdobia letných, jarných, veľkonočných prázdnin a vianočných sviatkov. Konštatuje, že z vykonaného dokazovania je nesporné, že obaja rodičia sú schopní a ochotní vykonávať svoje rodičovské práva čo do osobnej starostlivosti o maloletú, obaja rodičia sú si rovní vo svojich rodičovských právach a povinnostiach a v konaní neboli dokazovaním vykonaným v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu vecí (§ 35 C.m.p.) zistený žiaden dôvod na obmedzenie výkonu rodičovských práv jedného z rodičov, v dôsledku ktorého by malo byť maloleté dieťa aktuálne zverené do osobnej starostlivosti iba jedného rodiča. V posudzovanom prípade sa navyše jedná prípad, kedy na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa majú rodičia ideálne predpoklady, keďže ich miesto súčasného bydliska je v bežne dosiahnuteľnej blízkosti (J., C.), kedy dieťa nemusí meniť pre neho známe školské prostredie, mimoškolské aktivity a ani svoje ďalšie sociálne kontakty a určená forma striedavej osobnej starostlivosti je primeraná veku maloletého dieťaťa, kopírujúca v minulosti už rodičmi realizovanú úpravu starostlivosti otca o maloletú a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie zodpovedala aj želaniu dieťaťa zisteného jeho výsluchom pred orgánom sociálnoprávnej ochrany detí (dieťa sa vyjadrovalo k dĺžke obdobia a neviazalo ho na konkrétne určené dni). Za nedôvodné posúdil námietky matky týkajúce sa určenia dňa, v ktorom sa budú obaja rodičia striedať pri výkone osobnej starostlivosti (pondelok a utorok v školskom zariadení, resp. pri neprítomnosti maloletej v školskom zariadení v bydlisku preberajúceho rodiča), plne akceptujúc úvahu súdu prvej inštancie o potrebe minimalizácie komunikačných problémov medzi rodičmi pri odovzdávaní dieťaťa v mieste bydliska rodičov (vychádzajúc z obsahu odvolania matky a ostatných podaní rodičov doručených v priebehu odvolacieho konania, medzi rodičmi nedošlo v tomto smere k pozitívnemu posunu). K tejto úvahe dodáva, že je právom maloletého dieťaťa a aj otca

mať pri realizácii výkonu osobnej starostlivosti k dispozícii ucelený víkend (rovnako ako u matky), pričom námietky matky o potrebe prípravy dcéry na nasledujúci školský týždeň a o potrebe mať k dispozícii časový priestor na rozhovory s dcérou o tom ako strávila uplynulý čas, nemajú k tejto otázke akýkoľvek skutkový a právny význam.

25. Skutočnosti uvádzané matkou v podanom odvolaní a následných písomných vyjadreniach týkajúce sa neprítomnosti otca na území Slovenskej republiky v prvom štvrtroku 2022 (otec sa z pracovných dôvodov nachádzal v Dominikánskej republike) a konfliktu medzi maloletou a maloletou dcérou partnerky otca v decembri 2021 odvolací súd nezohľadňoval, keďže tieto nemali žiaden význam pre rozhodnutie súdu v otázke formy osobnej starostlivosti rodičov. Z obsahu spisu vyplýva, že v minulosti sa aj matka počas časovo ucelených dlhších období nachádzala bez dieťaťa mimo územia Slovenskej republiky a počas týchto období zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletú práve otec. Aj keď neprítomnosť matky čo do dĺžky nedosahovala obdobie troch mesiacov, v prípade otca sa jednalo o výnimočný prípad, ktorý, aj ak by v budúcnosti opakovane nastal, tento by mali byť rodičia v otázke zabezpečenia starostlivosti o maloletú schopní preklenúť vzájomnou dohodou. Pokiaľ ide o konflikt medzi maloletou a staršou dcérou partnerky otca z decembra 2021 (ktorý rodičia opisujú rozdielne), tento nie je možné zdefinovať ako okolnosť vylučujúcu nastavenie striedavej osobnej starostlivosti z dôvodu, že existencia detských konfliktov je prirodzenou súčasťou života vo viacdetských rodinách, nejednalo sa o výnimočný exces z priebehu detských konfliktov v bežnej intenzite a samotná maloletá Mia pred PhDr. Janou Galátovou na jar 2022 verbalizovala, že sa cíti dobre a problémy, ktoré má so sestrou si vie riešiť s oboma rodičmi, s ktorými to zdieľa.

26. Odvolací súd za dôvod zmeny súdom prvej inštancie nastavenej osobnej starostlivosti rodičov neposúdil ani oznámenie matky o postoji maloletej E., ktorý maloletá verbalizovala dňa 23.06.2022 u PhDr. Jany Galátovej o tom, že jej „aktuálny styk vyhovuje, mohla by byť v tomto rozsahu s matkou a otcom, to znamená v starostlivosti matky, každý druhý víkend tráviť s otcom, voči úprave starostlivosti počas letných prázdnin nemá výhrady“. V tejto súvislosti musí zdôrazniť, že pre posúdenie jednoznačného záujmu dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je treba nepochybne zohľadňovať aj želanie dieťaťa (za predpokladu, že je dieťa dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé), ktoré však nie je možné prevziať bez starostlivého a komplexného posúdenia jeho záujmu aj v kontexte ostatných podstatných skutočností. V tomto prípade s poukazom na jednoznačnú existenciu vzájomného citového puta medzi maloletou a otcom, ktorý aj v minulosti zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa v širokom rozsahu, na to, že maloletá je na súčasnú partnerku otca, ich spoločné dieťa a dcéru partnerky otca zvyknutá, má v rodine otca vytvorené dostatočné zázemie a na nezistenie žiadnych okolností na strane otca tvoriacich prekážku pre realizáciu striedavej osobnej starostlivosti nastavenej súdom prvej inštancie (matka ani v odvolaní a ani v následných podaniach neuvádzala takýto dôvod), odvolací súd nemá dôvod nič meniť na záveroch prijatých súdom prvej inštancie. Podotýka, že pokiaľ je maloletá aj aktuálne bez výhrad v starostlivosti otca počas ucelených dvojtýždňových období cez letné školské prázdniny, nie je žiaden racionálny dôvod (podopretý konkrétnymi skutočnosťami) na vyhovie odvolaciemu návrhu matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti so širokou úpravou styku otca a poukaz na modifikované želanie maloletého dieťaťa matkou, nemohol mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

27. Oboj rodičom dáva do pozornosti, že dôvodom brániacim zvereniu maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti môže byť nevhodná, či absentujúca komunikácia medzi rodičmi len vo výnimočných prípadoch z dôvodu, že zlá, resp. konfliktná komunikácia medzi rodičmi negatívne ovplyvňuje osobnostný rozvoj samotného dieťaťa a i charakter a kvalitu jeho výchovného prostredia, a to obzvlášť v situácii kedy majú rodičia tendencie riešiť svoje nezhody práve bojom o dieťa alebo jeho prostredníctvom a tak rezignujú na svoju primárnu povinnosť chrániť záujem dieťaťa byť v rovnocennej starostlivosti oboch rodičov a hľadať najvhodnejší spôsob, ako dieťaťu vytvoriť harmonické a láskyplné prostredie, umožňujúce mu bez negatívnych vplyvov tento záujem realizovať. Práve s poukazom na uvedené na oboch rodičov apeluje, aby sa v záujme harmonického vývoja maloletej pokúsili v otázkach súvisiacich s jej výchovou nájsť aspoň základné obojstranne prijateľné východiská vzájomnej koexistencie a pokúsili sa skultivovať svoj vzájomný vzťah. Zdôrazňuje im, že ich dcéra nedisponuje obrannými mechanizmami, ktoré jej umožňujú sa adaptovať vo vzťahoch a ktorá vzhľadom na svoj vek, potrebuje v prvom rade vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu, neupierania práva na oboch rodičov a najmä v prostredí, v ktorom obaja rodičia dokážu rešpektovať úlohu a postavenie druhého rodiča v živote dieťaťa. Rodičia by si mali uvedomiť, že svojim vzájomným postojom a chovaním, maloletej E. sprostredkovávajú hodnotové vzory a vzory chovania, ktoré by jej v budúcnosti mali uľahčiť sociálnu interakciu a nadväzovanie pozitívnych sociálnych vzťahov v priebehu jej života, a to vrátane vnímania a prezentovania mužského a ženského vzoru. Obaja rodičia sú dospelí ľudia, od ktorých ich

spoločné dieťa úplne oprávnené a prirodzene očakáva správanie dospelých a ktorí v prípade vzájomnej nespokojnosti, neschopnosti komunikovať vo veciach týkajúcich sa dieťaťa, pôjdu v konečnom dôsledku len proti záujmu maloletej, ktorej tým budú odopierať právo na pokojné a vzájomnými konfliktami rodičov nezaťažované detstvo.

28. Za vecne a právne správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov neurčil rodičom výživné. Po oboznámení sa s obsahom spisu má za to, že skutkové závery, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a ich právne posúdenie je správne a v prípade rodičov sa jedná o prípad, kedy títo dosahujú porovnateľnú životnú úroveň (odvíjajúcu sa od ich majetkových a finančných pomerov uvedených v ods.44 rozhodnutia), pričom každý z nich bude počas realizácie svojej osobnej starostlivosti zabezpečovať náklady dieťaťa na stravu, bývanie, voľný čas dieťaťa a 1icu ostatných nákladov dieťaťa súvisiacich s jeho školskými a mimoškolskými aktivitami, zdravotnou starostlivosťou a pod.. Podotýka, že rozdiel v dĺžke obdobia, v ktorom budú rodičia zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú počas tzv. bežného kalendárneho roka (pomer 8 dní u matky, 6 dní u otca) považuje za dostatočne vykompenzovaný existenciou ďalšej vyživovacej povinnosti otca a tým, že poberateľkou rodinných prídavkov a daňového bonusu na maloleté dieťa bude matka. Rodičom dáva do pozornosti potrebu vzájomnej komunikácie aj v otázke financovania odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom v prípade, ak sa jeden z rodičov nebude dobrovoľne dostatočne podieľať na nákladoch dieťaťa (matka v odvolaní poukazuje na to, že sa stáva v tejto otázke rukojemníkom otca), je možné v tejto otázke požiadať o ingerenciu súd. Za právne nepodložené posúdil odvolacie námietky matky, ktorá s poukazom na vysokú životnú úroveň partnerky otca vyslovila názor, že na takejto životnej úrovni sa má právo podieľať aj otec spoločne s maloletou E.. V tejto súvislosti poukazuje na to, že odvodzovanie výšky životnej úrovne otca (a následne aj maloletého dieťaťa) od životnej úrovne aktuálnej partnerky otca by bolo možné iba v prípade, ak by títo uzavreli manželstvo.

29. S poukazom na uvedené odvolací súd za vecne a právne správne posúdil aj ostatné výroky rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorých súd prvej inštancie zamietol návrh matky zmenu úpravy styku maloletej s otcom, určil, že poberateľom rodinných prídavkov a daňového bonusu bude matka, určil miesto trvalého pobytu maloletého dieťaťa a deklaroval zmenu rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 20.06.2017, č.k. 8P/20/2017-32, v časti schválenia rodičovskej dohody o osobnej starostlivosti o maloletú, výživnom na maloletú a styku s maloletou.

30. V nadväznosti na vyššie uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, v ktorom sú od výroku o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov závislé ostatné prijaté výroky týkajúce sa výkonu rodičovských práv a povinností a v závislom výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie, podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p..

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).